

Nasjonalt strategisk risikovurdering (NSRV) for 2015

Fiskeridirektøren
12. januar 2015

FISKERIDIREKTORATET

NORGES
SILDESALGSLAG

NORGES
RÅFISKLAG

SUROFI

SKAGERAKFISK

Vest-Norges Fiskesalgslag

Innhold

1	Innledning	3
2	Utforming av NSRV	4
3	Rammer for ressurskontrollen.....	5
3.1	Statsbudsjett.....	5
3.2	Tildelingsbrev	5
3.3	Internasjonale rammer og forpliktelser	6
3.4	Tverretatlig samarbeid	7
4	Risikoområder med høy prioritet i 2015	8
4.1	Grunnleggende elementer i risikovurderingen.....	8
4.2	Nasjonale hovedområder i 2015	9
4.2.1	Ilandføringsplikten.....	9
4.2.2	Uregistrerte, feilregistrerte og ulovlige landinger	12
4.2.3	Landingsforskriften.....	16
5	Kontrollorganenes virkemiddel og ansvarsområder	19
5.1	Etterlevelsespyramide	20
5.2	Kontrollseksjonen i Fiskeridirektoratet	21
5.3	Faggrupper for ressurskontroll i Fiskeridirektoratet.....	22
5.4	FMC.....	22
5.5	Fiskeridirektoratets regioner	23
5.5.1	Regionale risikovurderinger	24
5.6	Nasjonale operasjonelle risikovurderinger	25
5.7	Overvåkingstjenesten for fiskefelt (OVT).....	26
5.8	Kystvakten	26
5.8.1	Kystvaktens risikovurdering	27
5.9	Fiskeridirektoratets sjøtjeneste.....	28
5.10	Salgslagene.....	28
5.10.1	Salgslagenes risikovurdering.....	29
	Vedlegg 1 – Konsekvensvurdering	30
	Vedlegg 2 – Årssyklus NSRV.....	33

1 Innledning

Fiskeridirektøren har det øverste ansvaret for ressurskontrollen.

Ressurskontroll defineres i denne sammenheng som summen av de tiltak som bidrar til å nå målet om høsting i overensstemmelse med fastsatte nasjonale og internasjonale reguleringsbestemmelser. Ressurskontroll skal videre sikre etterlevelse av regelverket og dermed bidra til like rammevilkår for utøverne.

Ressurskontrollen skal baseres på en nasjonal risikovurdering, som skal utarbeides i samarbeid mellom Fiskeridirektoratet, Kystvakten og salgslagene.

Dette dokumentet fastsetter en nasjonal strategisk risikovurdering for ressurskontrollen. Dokumentet formidler risikovurderinger på overordnet nivå, og skal bidra til at de ulike ansvarsområdene og kontrollhandlingene til Fiskeridirektoratet, Kystvakten og salgslagene sees i sammenheng.

Kontrollseksjonen i Fiskeridirektoratet har et særskilt ansvar for at ressurskontrollen utøves på en faglig god og lik måte i regionene. Tilsvarende ansvar påhviler også øverste sjef for de øvrige kontrollorganenes utøvelse av ressurskontroll innenfor sine ansvarsområder.

2 Utforming av NSRV

NSRV skal fastsettes i henhold til de rammene som er satt av Stortinget gjennom budsjettvedtak, departementets styringssignal, internasjonale forpliktelser og gjennom tverretattlig samarbeid.

NSRV skal gi en vurdering av risiko på et overordnet nasjonalt nivå og skal gi hovedlinjene for satsingsområder innenfor den perioden NSRV gjelder.

NSRV skal gi en helhetlig oversikt over de vesentligste og mest risikoutsatte kontrollområdene langs hele verdikjeden.

Med verdikjeden forstås all aktivitet fra tildeling av kvoter, all høsting og utnyttelse av viltlevende marine ressurser, og andre aktiviteter i tilknytning til høsting, så som omlasting, levering, landing, mottak, transport, oppbevaring, produksjon og omsetning av slike ressurser.

NSRV skal gi en beskrivelse av de ulike kontrollorganenes virkemiddel, ansvarsområder og aktiviteter. NSRV skal se dette i sammenheng og legge et grunnlag for samarbeid mellom kontrollorganene.

Det skal også beskrives tiltak som skal legge til rette for evaluering og videreutvikling av NSRV.

3 Rammer for ressurskontrollen

3.1 Statsbudsjett

I henhold til Prop. 1 S (2014-2015) er Fiskeridirektoratets samfunnsoppdrag å fremme lønnsom og verdiskapende næringsaktivitet gjennom bærekraftig og brukerrettet forvaltning av marine ressurser og marint miljø.

Videre har Fiskeridirektoratet følgende delmål innenfor havressursforvaltningen:

- Regelverk og reguleringsmodeller som sikrer en bærekraftig forvaltning og lønnsomhet i fiskeriene.
- Høsting i overensstemmelse med fastsatte nasjonale og internasjonale reguleringsbestemmelser.

Fiskeridirektoratet skal regulere og kontrollere fiske og fangst på en måte som balanserer høsting og beskyttelse av ressursene på en langsiktig god og bærekraftig måte, og med det ivareta både næringsinteresser og miljøhensyn.

Fiskeridirektoratet skal drive en kunnskapsbasert forvaltning.

3.2 Tildelingsbrev

I tildelingsbrevet for 2015 til Fiskeridirektoratet heter det at:

”Ressurskontrollen skal baseres på en nasjonal risikovurdering, som utarbeides i samarbeid med Kystvakten og fiskesalgslagene. Bekjempelse av ulovlig, urapportert og uregulert fiske (UUU- fiske) og fiskerikriminalitet skal fortsatt prioriteres.

Et risikobasert tilsyn og ressurskontroll forutsetter gode analyser, og Fiskeridirektoratet skal videreutvikle analysearbeidet og bruken av elektroniske systemer for datainnsamling og risikovurdering.”

I tildelingsbrevet defineres også følgende oppdrag:

”Fiskeridirektoratet skal arbeide for ytterligere tilpasninger av den nye landings- og sluttseddelforskriften som trår i kraft 1.1.2015.”

Det legges til grunn at samarbeid om nasjonal risikovurdering og ressurskontroll innebærer at kontrollorganene skal jobbe sammen systematisk og koordinert gjennom alle nivå av ressurskontrollen, herunder risikovurdering, gjennomføring og oppfølgingsarbeid.

3.3 Internasjonale rammer og forpliktelser

I tillegg til de rammer som settes av Stortinget og regjeringen følger en del rammer for ressurskontrollen gjennom internasjonale forpliktelser.

Norge har blant annet inngått bilaterale og multilaterale avtaler som inneholder krav til minsteinnhold i inspeksjoner og følgende krav til inspeksjonsomfang:

- Det skal kontrolleres minst 7,5 % av landet kvantum og minst 5 % av antall landinger av artene sild, makrell, kolmule og hestmakrell.
- Det skal gjennomføres havnestatskontroll¹ i samsvar med regelverket i NEAFC og NAFO.

Norge har også ifølge NEAFC Scheme of Control and Enforcement artikkel 16 femte avsnitt forpliktet seg til å stille med kontrollfartøy dersom 10 eller flere norske fiskefartøy fisker i NEAFC sitt reguleringsområde samtidig.

Videre ble det i den 44. sesjon av den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon besluttet at partene skal fortsette arbeidet med å foreta felles vurdering av totaluttaket av torsk og hyse for Norge, Russland og tredjeland i Barentshavet og Norskehavet. Dette arbeidet skal gjennomføres av en felles analysegruppe, på norsk side bestående av Fiskeridirektoratet og Kystvakten, jf punkt 14.6.4 i protokollen fra 44. sesjon.

Kyststatene for de pelagiske artene har besluttet at MCS Fact Finding Working Group skal videreføres i 2015.

I FN-sammenheng er fiskerikriminalitet nå implementert i UNDOC-avtalen. UNDOC er den organisasjonen som globalt i FN-systemet også bekjemper narkotikaforbrytelser, menneskesmugling og slaveri mv.

Fiskerikriminalitet er nå bekreftet som et betydelig internasjonalt problem, og er ansett å inkludere grov økonomisk kriminalitet, miljøkriminalitet og i noen sammenhenger også det som kan karakteriseres som organisert kriminalitet. Dette medfører at toll- og skattemyndigheter og politiske myndigheter globalt vil kunne engasjeres i bekjempelsen av denne ressursødende kriminaliteten.

Kriminalitet er definert som lovbrudd med tilhørende straffesanksjon.

¹ Fra og med 1. juli 2015 utvides havnestatskontrollregime til å omfatte landinger av fersk fisk. I tillegg vil kontrollfrekvensen reduseres til 5 % av kvantum fersk fisk landet eller omlastet og 7,5 % av kvantum frossen fisk landet.

3.4 Tverretatlig samarbeid

Samarbeidsavtalen mellom Fiskeridirektoratet, Skatteetaten og Toll- og avgiftsetaten signert 10. februar 2010 innebærer en forpliktelse til å samarbeide om blant annet planlegging av felles arbeidsområder og aksjoner. Hensikten er å utnytte de samlede kontrollressursene på en effektiv måte.

Fiskeridirektøren, skattedirektøren og toll- og avgiftsdirektøren legger årlig rammene for det totale samarbeidet mellom etatene.

Videre følger det av samarbeidsavtalen at det skal avholdes faglige møter ved behov, samt samarbeidsmøter på regionalt nivå ved behov og minst en gang i året.

Innenfor rammene av den nasjonale strategiske risikovurderingen og rammene gitt gjennom samarbeidsavtalen skal det søkes samarbeid mellom de tre nevnte etatene regionalt, det såkalte TSF samarbeidet.

Innenfor rammene av samarbeidsavtalen er det også opprettet en nasjonal analysegruppe (NAG).

Fiskeridirektoratet skal sammen med Kystverket opprette en nasjonal analyseenhet plassert ved Kystvaktsentralen i Vardø. Analyseenheten skal støtte opp de to etatenes behov og andre kontrollmyndigheters behov.

Fiskeridirektoratet skal også søke samarbeid med andre kontrollmyndigheter, slik som Mattilsynet, Sjøfartsdirektoratet, Justervesenet og Statens Naturoppsyn.

4 Risikoområder med høy prioritet i 2015

4.1 Grunnleggende elementer i risikovurderingen

Ressurskontroll er en forutsetning for å sikre like konkurranseforhold og etterlevelse av regelverket, men det er nødvendig å prioritere ressursbruken. Derfor skal ressurskontrollen baseres på en risikovurdering.

Med risiko menes i denne sammenheng forholdet mellom sannsynligheten for at en regel ikke etterlevs og hvilken konsekvens overtredelse av regelverket vil ha, se figur 1.

Hvilken risiko det totalt sett er avhenger av hvordan konsekvens og sannsynlighet vektet og sammenholdes.

Figur 1: Beskrivelse av sammenhengen mellom sannsynlighet og konsekvens

Risiko		Konsekvens			
		Lav	Noen	Betydelig	Stor
Sannsynlighet	Stor	Yellow	Red	Red	Red
	Betydelig	Yellow	Yellow	Red	Red
	Noen	Green	Yellow	Yellow	Red
	Lav	Green	Green	Yellow	Yellow

Sannsynlighet innebærer at det er tatt hensyn til muligheten for at det som omhandles i risikoområdet skal inntreffe. Vurdering av sannsynlighet baserer seg blant annet på erfaring, vurdering av årets reguleringer, kontrollhistorikk, markedssituasjonen og lokal kunnskap.

Med konsekvens mener vi de konsekvensene et regelbrudd får både for den enkelte bestand, økosystemet og samfunnet for øvrig. Fem parametere benyttes for å vurdere konsekvensene:

- Fiskebestandens sårbarhet
- Fiskebestandens nøkkelrolle
- Fiskebestandens økonomiske betydning eller økonomiske potensial for Norge
- Fiskeriets regionale betydning
- Samfunnet for øvrig, blant annet hvilken betydning manglende etterlevelse har for regelverkets legitimitet

For å kunne gjøre en god risikovurdering er det nødvendig med etterretning. Det vil si informasjon og kunnskap tilegnet gjennom observasjon, innsamling, analyse, evaluering, m.m. Det forutsettes derfor at etterretningsinformasjon registreres i inspeksjonsdatabasen og at slik informasjon utveksles mellom kontrollmyndighetene.

4.2 Nasjonale hovedområder i 2015

Følgende hovedområder skal prioriteres i ressurskontrollen i 2015:

- Ilandføringsplikten
- Uregistrerte, feilregistrerte og ulovlige landinger og ulovlig mottak av fisk
- Implementering av forskrift om landings- og sluttseddel (landingsforskriften)

4.2.1 Ilandføringsplikten

Brudd på ilandføringsplikten bryter med hovedprinsippet i havressursloven om at all fangst skal bringes på land, registreres på seddel og inngå i ressursuttaket.

Kontrollorganene, med hovedvekt på Kystvakten, skal derfor prioritere fiskerier hvor ulovlig utkast, herunder slipping, high grading og annen neddreping av fisk på sjøen foregår.

I 2015 er det vurdert til stor risiko for brudd på ilandføringsplikten i fisket etter makrell, nordsjøsild, NVG-sild, ved utkast av hyse i fisket etter torsk, i blandingsfiske i Nordsjøen og ved innblanding av småreke/ungel i rekefiske.

Risiko		Konsekvens			
		Lav	Noen	Betydelig	Stor
Sannsynlighet	Stor				Pelagiske fiskerier Hyse Småreke/ungel
	Betydelig				
	Noen				
	Lav				

Det er stor, betydelig eller noen sannsynlighet for at det forekommer brudd på ilandføringsplikten i følgende situasjoner:

- a) Når fangsten om bord er av så dårlig kvalitet eller så forringet at fisker risikerer prisreduksjon eller redusert kvalitet på fangsten:
 - Det er betydelig sannsynlighet for slipping under matjessesongen i Nordsjøsildefisket, vedvarende stor sannsynlighet for slipping i makrellfisket og noen sannsynlighet når nærliggende fartøy ikke vil ta om bord fangst når andre fartøy får for store fangster i forhold til lastekapasiteten og av omsetningshensyn.
 - Det er stor sannsynlighet for utkast fra fartøy hvor fangstene er større enn produksjonskapasiteten eller oppbevaringskapasiteten.
 - Det er betydelig sannsynlighet for utkast av sild av dårlig kvalitet ved opptak fra overstått lås i fiske etter NVG-sild.
 - Det er stor sannsynlighet for high grading etter at fangsten er kommet til mottaket ved at liten fisk eller fisk med lav kvalitet fisk sorteres ut, og leveres uregistrert til fiskemelproduksjon eller blir kastet tilbake i havet.
 - Det er stor sannsynlighet for high grading når fangst fra overstått (utover normal ståtid) garnbruk tas om bord. Dette gjelder særlig når fangst fra garnfiske etter blåkveite tas om bord og ståtiden overstiger 1-2 døgn.
- b) Ved stor innblanding av yngel og småfisk i fangsten eller uønsket bifangst.
 - Det er betydelig sannsynlighet for utkast og uregistrerte landinger i perioden fra februar til mars når yngel og småfisk (torsk og hyse) beitevandrer vestover i Barentshavet sammen med lodde. Når det gjelder områdene ved Bjørnøya er det særlig om sommeren at store mengder ungfisk trekker inn på grunnere vann.
 - Det er betydelig sannsynlighet for innblanding av torsk og hyse i fiske etter NVG-sild, lodde, samt seinotfiske og trålfiske etter vassild. Dette medfører skjult beskatning og økt risiko for neddreping av kysttorsk, spesielt når fisket kommer nærmere kysten.

- Det er stor sannsynlighet for brudd på ilandføringsplikten ved innblanding av fisk og reker under gjeldende minstemål i Nordsjøen og Skagerrak.
 - Dette er særlig knyttet til blandingsfiske i Nordsjøen og Skagerrak, hvor det er stor sannsynlighet for fangster med torsk, hyse, hvitting, rødspette og sjøkreps under minstemål. Sannsynligheten er størst fra slutten av april og ut året.
 - Dette gjelder også i fiske etter reke, ettersom det er tillatt å drive rekefiske uten sorteringsrist innenfor 4 nautiske mil sør for 62°N. Fordi 2015 er første år med påbud om sorteringsrist i Nordsjøen er det også et behov for å følge opp hvordan påbudet blir implementert i flåten. I tillegg til dette er det påvist betydelig utkast av småreke i Nordsjøen og Skagerrak.
 - Det er noen sannsynlighet for ulovlig utkast i tobisfisket som følge av bifangst av små makrell.
- c) Det er stor sannsynlighet for neddreping av fisk ved sprenging av nøter. Dette forekommer i alle pelagiske fiskerier. Særlig aktuelt når NVG sild trekker til kysten og samler seg i store konsentrasjoner på dagtid, og i makrellfisket sent på høsten. Problemet varer frem til og med gyting.
- d) Det er også stor sannsynlighet for brudd på ilandføringsplikten i makrellfisket grunnet store kast som fører til utfordringer med kapasiteten og ved manglende samarbeid på feltet. Det er betydelig sannsynlighet for umiddelbar og sent virkende neddreping av makrell under en planlagt slippeprosess av makrell. Denne risikoen reduseres ved å sikre etterlevelse av gjeldende regelverk for slipping av makrell.
- e) Det er betydelig sannsynlighet for brudd på ilandføringsplikten i fiske med bunntål og snurrevad på grunn av store konsentrasjoner av torsk og etterfølgende redskapssprenging eller high grading. Erfaringer fra de siste årene tilsier at både trålere og snurrevad fartøy kan forventes å få store fangster med torsk og hyse. Dette medfører en sannsynlighet for high grading, også på stor fisk. Sannsynligheten er redusert ved frivillig innføring av fangstbegrensende systemer.
- f) Det er stor sannsynlighet for high grading av hyse i linefisket ettersom kvoten på hyse er lav sammenlignet med kvoten på torsk.

- g) Parallelt med at bestanden av makrell har økt ser en at gjennomsnittsstørrelsen på makrellen går ned sesong for sesong. Dette medfører utfordringer for kontrollmyndighetene siden det vil være en mulighet for at fiskere i enkelte tilfeller vil forsøke å bli kvitt fangst av lavere verdi. Kontrollresultat fra sesongen 2014 viser at det må fokuseres på dette i 2015. I makrellfiskeriene har fangstens gjennomsnittsstørrelse en avgjørende betydning for inntjeningen til den som utøver fisket.

4.2.2 Uregistrerte, feilregistrerte og ulovlige landinger

Uregistrerte, feilregistrerte og ulovlige landinger bryter med prinsippet om et fullstendig og riktig bilde av ressursuttaket. Kontrollorganene skal derfor prioritere kontrolltiltak rettet mot slik aktivitet. Slik aktivitet vil også medføre ulovlig omsetning både innenfor og utenfor de formelle omsetningskanalene.

I 2015 er det vurdert til stor risiko for uregistrerte og ulovlige landinger ved at fisk ikke veies eller ved at vekter manipuleres. Det er fremdeles stor risiko for at estimert vekt føres på seddel.

Risiko		Konsekvens			
		Lav	Noen	Betydelig	Stor
Sannsynlighet	Stor				Manipulering av vekt. Estimert vekt.
	Betydelig				
	Noen				
	Lav				

4.2.2.1 Manipulering og feil bruk av mottaksvekker

Det er stor sannsynlighet for at mottaksvekker blir manipulert for å skaffe både fisker og/eller kjøper en ekstra økonomisk vinning.

Ved bruk av automatiske vekter for veiing av pelagisk fisk kan vektsystemet kobles ut eller funksjoner manipuleres ved å betjene tilkoblede PLS (Programmerbar logisk styring) og styresystemer. Utfordringen med såkalte PLS systemer ble drøftet i rapporten "Prøvetaking av industriråstoff og seddelskriving ved landing – Forslag til forbedringer".

PLS er i denne sammenheng en datastyring av forskjellige installasjoner i losse- og produksjonsprosesser ved bedriftene. Det er kjent at bedrifter har installert PLS systemer for blant annet åpning og lukking av diverse ventiler. Dette inkluderer også åpning og lukking av beholdervekker.

Det vil si at det er mulig å kjøre råstoff inn i bedriften uten at dette råstoffet blir registrert på vekten. For de som har tilgang til PLS systemet (disponerer påloggingskoder) er det for eksempel mulig å fjernstyre åpning og lukking av beholdervektene over lokalt nettverk eller Internett. Det åpner muligheten for å omgå vektsystemet uten at veiing og registrering av fisken som landes gjennomføres. Åpning av beholdervektene kan også skje ved hjelp omkobling av reléforriglinger^[1] eller mekanisk ved å skru av lukkemekanismen. Forskjellen er bare hvor enkel prosessen er og hvor en kan befinne seg for å utføre dette.

I tillegg kan de fleste vektsystemer som brukes ved mottak i dag kan manipuleres eller brukes på en slik måte at registrert kvantum fisk blir feil.

Ved mottak av pelagiske arter brukes i hovedsak båndvekker hvor det er krav til summerende totaltellefunksjon. Det er fremdeles stor sannsynlighet for at totaltellefunksjonen på dagens vektsystemer ikke i tilstrekkelig grad sikrer at all fisk som mottas over vekten blir registrert, da det mangler nødvendige egenskaper og kontrollfunksjoner i vektsystemene for å sikre at vekten brukes rett og i henhold til gjeldene regelverk. Ved å manipulere vektsystemets stoppfunksjoner har en også mulighet for å bruke vektsystemet som et rent transportbånd uten at vekten registrerer fisk som tas inn over vektsystemet.

Ved mottak av bunnfiskarter blir det blant annet brukt «ikke-automatiske vekter», som pallevекter, hvor tarering, avlesing av veid kvantum og summering til mottatt kvantum skjer manuelt. Her vil det være rom for feilregistrering. Det har etter hvert blitt tatt i bruk automatiske vektsystemer. Flere av disse systemene har ikke

^[1] Reléforrigling betyr i denne sammenheng å kortslutte eller omkoble elektriske signal til vektbeholdere

typegodkjent totaltellefunksjon, og eksport, lagring og presentasjon av data er ikke omfattet av vektsystemets typegodkjenning.

Regionkontorene skal i forbindelse med kontroller være oppmerksom på bruk av vekter på mottak med tanke på å avdekke manipulasjon eller misbruk av vektene. Særlig fokus skal rettes mot å kontrollere at fastsatte retningslinjer følges for utbedring av eventuelle feil som oppstår med vektsystemene under mottak og at feil og behov for ny kontroll rapporteres til Justervesenet. Dette gjelder også krav bruker har til umiddelbart å undersøke og utbedre feil eventuelt plikt til å ta vekten ut av bruk om feil ikke kan rettes. Avvik skal omgående følges opp i dialog mellom Fiskeridirektoratet og Justervesenet, dette inkluderer også meldinger om brutte plomberinger.

4.2.2.2 Uriktige eller manglende opplysninger på seddel

Det er stor sannsynlighet for at uriktige eller manglende opplysninger på landings- eller sluttseddel forekommer ved at det:

- a) føres feil kvantum
- b) føres feil art(er), ved for eksempel at faktisk art omskrives til ikke-kvotebelagte arter eller arter med gjenstående kvote eller at bifangst ikke registreres
- c) føres feil eller manglende kvantum yngel og småfisk
- d) føres feil eller manglende størrelsessammensetning
- e) føres feil fangstområde
- f) ikke føres seddel

I vinterfisket etter torsk er det stor sannsynlighet for at uriktige opplysninger føres på seddel. Dette kan skje på flere måter, blant annet ved at kvantum ført på seddel er beregnet og ikke veid, eller at den føres i en annen tilstand enn den er veid inn.

I alt industritrålfisket² er det betydelig sannsynlighet for uregistrerte kvantum og feil føring av bifangst. Kystvakten og Fiskeridirektoratets regioner skal derfor prioritere kontroll med hvilke arter som blir fisket, landet og til slutt ført på seddel.

Det er noen sannsynlighet for såkalt hvitvasking ved å oppgi at fangst er tatt i et annet område enn det faktisk er fisket i. Dette fordi reguleringene kan være ulik fra et område til et annet.

² Med industritrålfiske menes alt fiske med småmasket trål, for eksempel fiske etter øyepål, kolmule eller vassild, jf forskrift 22. desember 2004 nr 1878 om utøvelse av fisket i sjøen (utøvelsesforskriften) § 4. Merk at det er oppmalingsforbud for vassild.

4.2.2.3 Svart omsetning

Manipulering og feil bruk av vekter, samt uriktige eller manglende opplysninger på seddel vil kunne medføre at fangst omsettes svart. Det er stor sannsynlighet for at uregistrert eller feilregistrert fangst ender opp på markedet.

4.2.3 Landingsforskriften

Forskrift om landings- og sluttседdel ble vedtatt 6. mai 2014. Denne forskriften trådte i kraft 1. januar 2015. Landingsforskriften inneholder krav om føring av landings- og sluttседler ved landing og førstehåndsomsetning av fisk. Forskriften legger med dette til rette for kontroll av fisket og fiskerinæringen, og er viktig for å sikre nødvendige opplysninger om fangsten til bruk ved ressurskontroll, kvotekontroll og for statistikkformål. Formålet er å sikre en bærekraftig forvaltning av de viltlevende marine ressursene.

I 2015 er det vurdert til stor risiko for at næringen ikke gjør tilstrekkelig tilpasning til landingsforskriftens nye krav til vekt og veiesystem, til nye krav om adskillelse og merking av fangst, og til nye krav om føring av journal ved mottak av fisk. Derfor er det et satsingsområde for 2015 å arbeide målrettet og aktivt for en god implementering og for en høy grad av etterlevelse av den nye forskriften.

Når det gjelder implementeringen av den nye landingsforskriften og fokus på etterlevelse, er det besluttet å prioritere noen utvalgte krav og plikter i forskriften:

- a) veieplikten og kravene til vekt,
- b) mottaksanleggenes utvidede journalføringsplikt, og
- c) kravene til adskillelse, merking og lagring

Risiko		Konsekvens			
		Lav	Noen	Betydelig	Stor
Sannsynlighet	Stor	Yellow	Red	Red	Vekt og veiesystem. Adskillelse og merking. Journalføring.
	Betydelig	Yellow	Yellow	Red	
	Noen	Green	Yellow	Yellow	
	Lav	Green	Green	Yellow	Yellow

Når en ny forskrift trer i kraft vil det alltid være en risiko for at regelverket ikke overholdes. Det kan være som følge av motvilje til de nye kravene, som følge av manglende kjennskap til forskriften og de enkelte bestemmelsene.

Det har en økonomisk kostnad å etterleve et regelverk, det gjelder også den nye landingsforskriften. Brudd på landingsforskriften kan bidra til konkurransevridning i næringen ved at de som ikke overholder regelverket oppnår konkurransefordeler og vil kunne utkonkurrere normativt motiverte næringsaktører.

Manglende etterlevelse kan i tillegg medføre regelforvitring. Det er derfor viktig at det søkes en så høy grad av etterlevelse som mulig allerede fra ikrafttredelsestidspunktet av hensyn til fiskebestandenes- og økosystemets sårbarhet, bransjen og hver enkelt næringsaktør, med tanke på fiskerinæringens omdømme i Norge og internasjonalt og regelverkets legitimitet.

4.2.3.1 Veieplikt og krav til vekt, plassering, avlesningsmulighet og adgang

Ved at forskriften innfører noen nye tekniske krav til hvilke vektsystemer som kan brukes og enkelte krav til nye funksjoner i vektene, vil det være stor risiko for at mottaksanleggene ikke tilfredsstillere alle krav når forskriften trer i kraft.

Det er viktig at Fiskeridirektoratets inspektører fortløpende registrer og rapporterer alle avvik som observeres i forhold til forskriftens krav til, samt at registrerte avvik følges opp av Fiskeridirektoratets regioner.

Endrede krav vil medføre at flere mottaksanlegg enten må bygge om, flytte på vektutstyr, endre på tilkoblet utstyr eller installere nye vektsystemer.

Forskriften presiserer nå også at mottaker skal ha en vekt som er egnet til bruk ved landing av fisk og at den skal være plassert i mottaksanlegget. Ved å presisere «vekt egnet til bruk ved landing av fisk» må det gjøres en vurdering på om vektsystemet slik det brukes er egnet til å veie all fisk som landes.

4.2.3.2 Journal

Landingsforskriften § 16 inneholder krav om føring av journaler og hvilken informasjon som skal inngå i journalene.

Risiko for manglende etterlevelse kan skyldes:

- a) Ulik/manglende forståelse i næringen om hva journalplikten innebærer.

- b) Motvilje i næringen til å investere i tilstrekkelig ressurser og utstyr.
- c) Motvilje i næringen til å informere kontrollmyndighetene om bedriftsinterne opplysninger.

For å redusere risikoen for manglende etterlevelse skal:

- a) Det gis nødvendig og tilstrekkelig detaljert informasjon og rettleiding til næringsaktørene.
- b) Fiskeridirektoratet sanksjonerer i rett tid og på korrekt måte.

Dersom næringen ikke overholder journalplikten og oppgir de opplysningene som kreves, vil det medføre mangelfulle kontrollopplysninger og svekke ressurskontrollen.

4.2.3.3 Adskillelse, merking og lagring

All fisk fra et fartøy skal holdes adskilt fra fisk som landes fra andre fartøy frem til veiingen er avsluttet.

Flere av dagens mottaksanlegg er bygd opp og brukes slik at krav om å holde landet fisk adskilt fra andre fangster frem til veiing er ferdig, utfordres. Problemstillingen er forsterket ved at mange mottaksanlegg har bygd sløye- og produksjonsanleggene sine med tanke på en mest mulig effektiv og rasjonell produksjon. Dette, samt at det er tatt i bruk nye sløyelinjer med integrerte automatiske og/eller ikke-automatiske vektsystemer, medfører en stor risiko for at krav om adskillelse og merking ikke følges.

5 Kontrollorganenes virkemiddel og ansvarsområder

Kontrollorganene skal ha fokus på kvalitet i alle ledd av ressurskontrollarbeidet. Det vil si kvalitet i risikovurdering, valg av kontrollobjekt, planlegging og forberedelse, gjennomføring, saksbehandling og oppfølging. I alle ledd av ressurskontrollarbeidet skal utarbeidede rutiner følges.

Figur 2: Hovedinndeling av ressurskontrollarbeidet

Ressurskontroll skal baseres på en vurdering av risiko. Slik risikovurdering skal gjøres på flere nivå for å sikre en helhetlig tilnærming, jf figur 3.

Figur 3: Oversikt over risikovurderinger på ulike nivå

På øverste nivå gjøres en nasjonal strategisk risikovurdering (NSRV) som beskrives i dette dokumentet. På det underliggende nivå skal det utarbeides regionale og operasjonelle risikovurderinger. På det nederste nivået skal det gjennomføres risikovurdering ved valg av kontrollmetode og kontrollobjekt.

På det aktuelle nivå skal det tas hensyn til risikovurderinger gjort på overliggende nivåer. Kontrollorganene skal gjøre en grundig risikovurdering av hvert enkelt kontrollobjekt før kontroll gjennomføres.

I tillegg skal kontrollorganene drive likebehandling både i kontrollutvelgelse, kontrollutøvelse og saksbehandling. Eventuelle forskjeller i behandlingen skal ha en saklig begrunnelse.

5.1 Etterlevelsespyramide

Som en del av risikovurderingen ligger også en vurdering av hvilket tiltak som egner seg best for å nå målet om økt etterlevelse og like konkurranseforhold. Her må det tas stilling til hvilken holdning det enkelte kontrollobjekt har til etterlevelse og hvilken strategi, virkemiddel eller kontrollmetode som best egner seg for å øke den enkeltes etterlevelse.

Dette kan beskrives i en såkalt etterlevelsespyramide, jf figur 4. På det laveste nivået i en slik pyramide finnes de som må regnes som støttespillere til regelverket. De ønsker å følge regelverket. Dersom de ikke gjør det kan det skyldes at regelverket er komplisert eller lite tilgjengelig. Tiltak vil her kunne være forenkling og informasjon.

På det neste nivået finnes de som forsøker å etterleve regelverket, men som ikke alltid lykkes med det. Her må det trolig ytes hjelp for å øke etterlevelsen, gjerne gjennom veiledning, dialog eller tilsyn.

Videre oppover i pyramiden finner vi de som kan karakteriseres som motstandere. Disse ønsker ikke å etterleve regelverket, men vil innrette seg dersom det er risiko for oppdagelse. Her vil det være viktig å gjennomføre tiltak som øker oppdagelsesrisikoen, gjennom kontroller, rapporteringskrav m.m.

På det øverste nivået finner vi de som kan karakteriseres som uengasjert når det gjelder regelverk og etterlevelse. Disse har gjerne bestemt seg for ikke å etterleve regelverket. Her må lovgivningens ytre rammer benyttes.

Figur 4: Etterlevelsespyramide

Holdninger til etterlevelse:

Har bestemt seg for ikke å etterleve

Vil ikke etterleve, men innretter seg hvis risiko for oppdagelse

Forsøker å etterleve, men lykkes ikke alltid

Villig til å gjøre det riktige

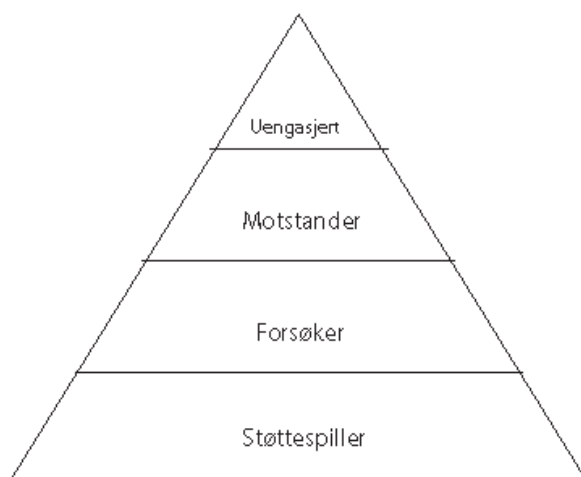
Strategier for etterlevelse:

Benytte lovgivningen maksimalt

Avskrekke ved oppdagelsesrisiko

Yte hjelp til etterlevelse

Gjøre det enkelt

5.2 Kontrollseksjonen i Fiskeridirektoratet

Kontrollseksjonen har:

- a) Et overordnet faglig ansvar for Fiskeridirektoratets ressurskontroll.
- b) En generell instruksjonsmyndighet overfor regionene.
- c) Hovedansvaret for utarbeidelse og oppfølging av NSRV.

Kontrollseksjonen har et særskilt ansvar for at ressurskontrollen drives innenfor de rammer som er beskrevet i NSRV. Kontrollseksjonen skal derfor løpende analysere og vurdere utøvelsen av ressurskontrollen og effekten av denne. Kontrollseksjonen skal hver måned utarbeide en rapport basert på registreringer i inspeksjonsdatabasen og annen tilgjengelig informasjon. Rapporten skal gi statistikk og en vurdering av kontrollvirksomheten den siste måneden. Rapporten skal også gi overordnede operative analyser for å risikovurdere de enkelte fiskeriene og flåtegruppene. Rapporten skal formidles til regionene og Kystvakten.

Kontrollseksjonen skal avholde:

- a) Faste videomøter med regionene og Kystvakt. Hovedfokus på disse møtene skal være risikovurdering.
- b) Halvårlige møter mellom seksjonssjefene som er ansvarlig for ressurskontroll i Fiskeridirektoratet.
- c) Et årlig møte med deltakelse fra regionkontorene, Kystvakten og salgslagene for å evaluere risikovurderingene og kontrollinnsatsen.

Kontrollseksjonen skal koordinere:

- a) Arbeidet med faggruppene i Fiskeridirektoratet. Dette innebærer blant annet utarbeidelse av forslag til årlig mandat for faggruppene.
- b) Det internasjonale ressurskontrollarbeidet.

Det internasjonale ressurskontrollarbeidet omfatter bilaterale og multilaterale kontrollsamarbeid, kontrollarbeid i regionale fiskeriorganisasjoner og i globale organisasjoner som IMCS Network og Interpol. Dette området skal videreføres og videreutvikles av kontrollseksjonen.

5.3 Faggrupper for ressurskontroll i Fiskeridirektoratet

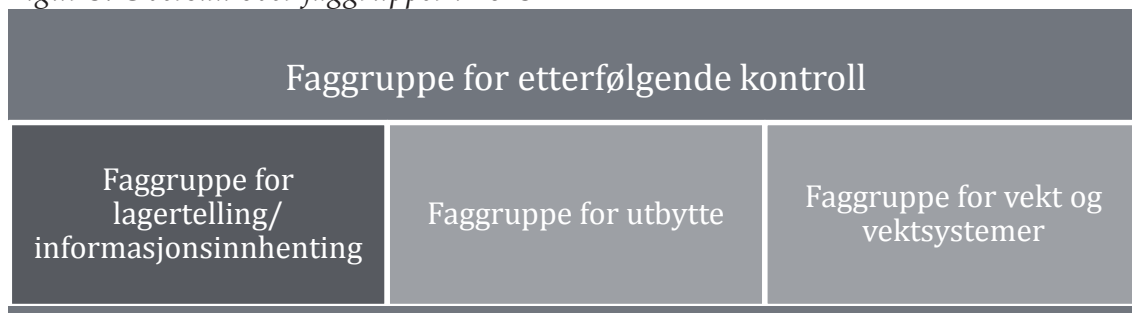
Faggruppene for ressurskontroll i Fiskeridirektoratet er viktige virkemiddel for å sikre likebehandling, utvikle kontrollmetoder og for å samordne ressursbruk i regionene.

Faggruppene skal være rådgivende for hvordan kontroller skal utøves og for hvilke kontrollmetoder som skal benyttes. Herunder skal faggruppene gi anbefalinger, be om avklaringer og rapportere aktivitet til kontrollseksjonen. Kontrollseksjonen utarbeider forslag basert på innspill fra faggruppene som høres og behandles i linjen. Deretter skal faggruppene ha en sentral rolle i implementeringen og delta i operativt arbeid uavhengig av regionale grenser.

Ledergruppen i Fiskeridirektoratet tar årlig stilling til hvilke faggrupper som skal videreføres eller opprettes, herunder hvilket mandat faggruppene samlet og enkeltvis skal ha.

Figur 5 angir faggrupper som videreføres i 2015. For å sikre best mulig utbytte av faggruppene er det nødvendig å se disse i sammenheng. Det legges derfor opp til at faggruppene for lagertelling/informasjonsinnhenting, utbytte og vekt også rapporterer til faggruppen for omsetningskontroll.

Figur 5: Oversikt over faggrupper i 2015

5.4 FMC

Fiskeridirektoratets FMC har ansvar for at ulike elektroniske fangst- og aktivitetsdata og andre relevante data som tilkommer direktoratet kvalitetssikres og gjøres tilgjengelig for ressurskontrollarbeidet.

FMC skal registrere all kontakt med næring om slik rapportering slik at det tilgjengeliggjøres for ressurskontrollarbeidet. FMC skal også videreformidle avvik og tips til aktuelle kontrollmyndigheter.

5.5 Fiskeridirektoratets regioner

Fiskeridirektoratets regioner har et operativt ansvar for ressurskontrollen. Dette innebærer et ansvar for risikovurdering, valg av kontrollobjekt, planlegging og forberedelse, gjennomføring, saksbehandling og oppfølging (se figur 2) i den enkelte region.

Regionene skal:

- a) Utarbeide regionale strategiske risikovurderinger
- b) Bidra til at norske myndigheter oppfyller internasjonale krav og forpliktelser.
- c) Samarbeide i alle ledd av ressurskontrollen.
- d) Vurdere risikoen for overtredelse av regelverket i hele verdikjeden. Det innebærer behov for å samarbeide med Kystvakten og andre kontrollmyndigheter, som skatt og toll.
- e) Utveksle inspektører for å utnytte tilgjengelige ressurser best mulig.

I tillegg til risikobasert tilstedeværelse skal Fiskeridirektoratets regioner prioritere etterfølgende kontroller, som for eksempel omsetningskontroller, for å avdekke fisk som omskrives eller som ikke føres på landings- eller sluttsedler, jf punkt 4.2.2 og 4.2.3. For å kunne gjennomføre en kvalitetsmessig god omsetningskontroll kreves utbyttmålinger, lagertellinger, kontrollveiinger og en generell god kunnskap om virksomheten. Faggruppene skal benyttes aktivt i dette arbeidet.

Internasjonale forpliktelser på kontrollerte landinger og kontrollert kvantum skal overholdes. Ved eksport må det vurderes om det er nødvendig å gjennomføre kontroller i utlandet.

Regionene skal prioritere de viktigste fiskeriene som har utbredelse over flere regiongrenser. Det skal også avsettes kontrollressurser til fiskerier av regional betydning, men slik kontroll skal likevel skje innenfor de rammer som er definert i nasjonale strategiske risikovurderingen.

Det understrekes at nasjonale interesser som hovedregel skal prioriteres foran regionale interesser. Dersom andre prioriteringer gjøres skal dette fremgå av de regionale risikovurderinger.

Regionene skal etter anmodning fra overvåkingstjenesten for fiskefelt (OVT) og Kystvakten prioritere oppfølging av risikofartøy gjennom landingskontroll.

Det understrekes at observasjoner ved landing kan gi indikasjoner på at ilandføringsplikten ikke er overholdt. Derfor er det helt nødvendig at informasjon utveksles mellom kontrollorganene.

Når det gjelder ulovlig omsetning utenfor formelle omsetningskanaler bør regionene etablere klare samarbeidslinjer over regiongrensene og med andre statlige kontrollorgan.

5.5.1 Regionale risikovurderinger

Innenfor rammene av NSRV skal Fiskeridirektoratets regioner utarbeide regionale risikovurderinger hvor følgende skal inngå:

- a) Fiskeriene i regionen skal beskrives i et årshjul, herunder med en beskrivelse av antall deltakende fartøy, antall landingssteder, kvantum som forventes landet og førstehåndsverdi av landet fangst fordelt på art/fiskeri.
- b) Planer for gjennomføringen av ressurskontroll, herunder risikovurdering, valg av kontrollobjekt, planlegging og forberedelse, gjennomføring, saksbehandling og oppfølging. Oversikt over tilgjengelige kontrollressurser, satsingsområder og planlagt samarbeid med andre regioner og etater.
- c) Fiskeriene i regionen skal risikovurderes, herunder hvor det er mest sannsynlig og størst konsekvens for manglende etterlevelse og ulike konkurranseforhold.
- d) Risikovurderingen skal også gi en vurdering av hvilken strategi som bør velges for å øke etterlevelsen.
- e) En generell og årlig risikovurdering av fartøy og mottaksanlegg tilhørende den enkelte region med bakgrunn i interne rutiner for slik vurdering. Dersom antall fartøy er stort kan dette begrenses ved å gjennomføre risikovurdering på fartøy over en viss største lengde.

De regionale risikovurderingene skal justeres to ganger i løpet av året. I den justerte risikovurderingen skal det fokuseres på den forestående perioden. De regionale risikovurderingene skal sendes til kontrollseksjonen.

5.6 Nasjonale operasjonelle risikovurderinger

Følgende nasjonale operasjonelle risikovurderinger skal utarbeides (ansvarlig seksjon eller region angitt i parentes):

- a) Torsk (region Nordland)
- b) Makrell (kontrollseksjonen)
- c) Nordsjøsild (region Sør)
- d) Industrifiske (region Sør)
- e) NVG sild (region Troms)
- f) Vassild (region Møre og Romsdal)

Den seksjon eller region som er ansvarlig for utarbeidelse av den operasjonelle risikovurderingen har også et ansvar for å koordinere og evaluere ressurskontrollen av dette fiskeriet.

De operasjonelle risikovurderingene skal utarbeides innenfor rammene av NSRV og hvor følgende skal inngå:

- a) Fiskeriet skal beskrives i et årshjul, herunder med en beskrivelse av antall deltakende fartøy, antall landingssteder, kvantum som forventes landet og førstehåndsverdi av landet fangst fordelt på art.
- b) Planer for gjennomføringen av ressurskontroll, herunder risikovurdering, valg av kontrollobjekt, planlegging og forberedelse, gjennomføring, saksbehandling og oppfølging. Oversikt over tilgjengelige kontrollressurser, satsingsområder og planlagt samarbeid med andre regioner og etater.
- c) Fiskeriet skal risikovurderes, herunder hvor det er mest sannsynlig og størst konsekvens for manglende etterlevelse og ulike konkurranseforhold. Risikovurderingen skal også gi en vurdering av hvilken strategi som bør velges for å øke etterlevelsen.
- d) En generell og årlig risikovurdering av fartøy og mottaksanlegg i fiskeriet.

De nasjonale operasjonelle risikovurderinger skal rapporteres til kontrollseksjonen før fiskeriet starter.

5.7 Overvåkingstjenesten for fiskefelt (OVT)

Overvåkingstjenesten har et operativt ansvar for ressurskontrollen på sjøen og skal:

- a) Være tilstede på fiskefeltene for å følge utviklingen i fisket og ressursuttaket.
- b) Gi råd om å stenge fiskefelt ved for høy innblanding av yngel, småfisk og småreker, eller ved for mye bifangst.
- c) Følge regler for prøvetaking og stenging og åpning av fiskefelt.
- d) Samarbeide med Kystvakten i kontrollen av fisket etter lodde.

Overvåkingstjenestens inspektører skal så langt det er mulig bistå regionenes inspektører ved kontroll av landing.

Ordningen med utplassering av inspektør om bord i utvalgte fartøy i pelagiske fiskerier skal videreføres. Dersom regionene eller Kystvakten har behov for inspektører om bord i fiskefartøy skal fortrinnsvis overvåkingstjenestens inspektører benyttes.

Overvåkingstjenesten skal prioritere oppfølging av snurrevadfisken.

5.8 Kystvakten

Kystvakten har som primærmyndighetsutøver et overordnet operativt ansvar for den sjøgående ressurskontrollen.

Kystvakten skal:

- a) Gi råd om å stenge fiskefelt ved for høy innblanding av yngel og småfisk.
- b) Opprette aktsomhetsområder ved for høy innblanding av yngel og småfisk eller ved bifangst utover akseptert nivå.

Basert på en løpende vurdering av eksisterende risiko i fiskeriene skal Kystvakten prioritere sin tilstedeværelse på fiskefeltet:

- a) Kystvakten skal vektlegge en betydelig tilstedeværelse på feltet for å følge utviklingen og ressursuttaket i fiskeriene.
- b) Økt utbredelse av hvitfisk i Barentshavet, store forekomster og større spredning av NVG sild, og fangstbare konsentrasjoner av makrell også i nordlige farvann, innebærer behov for tilstedeværelse og kontroll over et større område enn tidligere gjennom hele året.
- c) Kystvaktens overvåking og kontroll av sesongbaserte pelagiske fiskerier, tilsier tidvis tilstedeværelse i fiskerisonen ved Jan-Mayen.

- d) Norges forpliktelser knyttet til NEAFC regimet, samt kyststatsinteresser, innebærer tidvis og situasjonsbasert tilstedeværelse av Kystvakten i NEAFC farvann.

Kystvakten skal samarbeide med Fiskeridirektoratets regioner og overvåkingstjenesten i arbeidet mot fiskerikriminalitet i norske farvann.

5.8.1 Kystvaktens risikovurdering

Innenfor rammene av NSRV skal Kystvakten utarbeide risikovurdering for sine ansvarsområder hvor følgende skal inngå:

- a) Fiskeriene skal beskrives i et årshjul.
- b) Fiskeriene skal risikovurderes, herunder hvor det er mest sannsynlig og størst konsekvens for manglende etterlevelse. Risikovurderingen skal også gi en vurdering av hvilken strategi som bør velges for å øke etterlevelsen.
- c) En generell og årlig risikovurdering av fartøy.
- d) Planer for gjennomføringen av ressurskontroll.
- e) Oversikt over tilgjengelige kontrollressurser, satsingsområder og planlagt samarbeid med Fiskeridirektoratets regioner og overvåkingstjenesten.

Kystvaktens og kontrollseksjonen, herunder regionkontorene, skal holde hverandre orientert om sine respektive risikovurderinger.

5.9 Fiskeridirektoratets sjøtjeneste

Fiskeridirektoratet har en egen sjøtjeneste med et operativt ansvar for sjøgående ressurskontrollen i kystnære områder. Sjøtjenesten skal samarbeid tett med Overvåkingstjenesten og Kystvakten, samt komplimentere den sjøgående ressurskontrollen som Kystvakten gjennomfører i kystnære områder og fiskerier.

Sjøtjenesten skal også samarbeide med Statens naturoppsyn. Sentrale oppgaver ved dette samarbeidet vil være fiske etter leppefisk, fangst av hummer og låssettingsfiske.

Region Troms har det administrative ansvaret for Sjøtjeneste Nord, mens Region Møre & Romsdal har det administrative ansvaret for Sjøtjeneste Sør.

Sjøtjenestens innsats skal baseres på risikovurdering.

Sjøtjenestens hovedinnsats skal legges på kontroll med fiskeriaktivitet, men Sjøtjenesten kan også bistå regionenes inspektører ved kontroll av landing.

5.10 Salgslagene

Salgslagene har et operativt ansvar for ressurskontrollen innenfor sine ansvarsområder. Salgslagene skal føre kontroll med landings- og sluttседler, og kontrollere det enkelte fartøys fangst opp mot til enhver tid gjeldende kvoter. I tillegg skal salgslagene ha kontroll med bifangst og fredningstider.

For å få en effektiv håndhevelse av havressursloven og tilhørende forskrifter skal samarbeid mellom salgslagene og Fiskeridirektoratets regionkontorer prioriteres høyt.

Salgslagene skal rapportere aktivitet til kontrollseksjonen før evalueringsmøte. Salgslagenes rapportering i henhold til NSRV skal samordnes med annen rapportering til Fiskeridirektoratet. Aktivitetsrapporten skal som minimum inneholde følgende informasjon:

- Kontrollressurser tilgjengelig i rapporteringsperioden
- Antall kontroller
- Antall inndragningsvedtak
- Inndradd verdi

5.10.1 Salgslagenes risikovurdering

Innenfor rammene av NSRV skal det enkelte salgslag utarbeide risikovurdering for sine ansvarsområder hvor følgende skal inngå:

- a) Fiskeriene skal beskrives i et årshjul.
- b) Fiskeriene skal risikovurderes, herunder hvor det er mest sannsynlig og størst konsekvens for manglende etterlevelse. Risikovurderingen skal også gi en vurdering av hvilken strategi som bør velges for å øke etterlevelsen.
- e) En generell og årlig risikovurdering av fartøy.
- c) Planer for gjennomføringen av ressurskontroll.
- d) Oversikt over tilgjengelige kontrollressurser, satsingsområder og planlagt samarbeid med Fiskeridirektoratets regioner, overvåkingstjenesten, Kystvakten eller andre etater.

Salgslagenes risikovurderinger skal sendes til kontrollseksjonen.

Salgslagene har i havressursloven klare forpliktelser i forbindelse med kontroll av bifangst i alle typer fiskerier. Dette skal prioriteres i 2015.

VEDLEGG 1 – KONSEKVENSVURDERING

Dette vedlegget gir en gradering av konsekvens per fiskeslag. Med konsekvens mener vi de følgene manglende etterlevelse av regelverket får både for den enkelte bestand, økosystemet og samfunnet for øvrig. Fem parametere benyttes for å vurdere konsekvensene:

- a) Fiskebestandens sårbarhet (Tilstand)
- b) Nøkkelrolle
- c) Fiskebestandens økonomiske betydning eller økonomiske potensial for Norge (Fangstverdi)
- d) Fiskeriets regionale betydning
- e) Samfunnet for øvrig

I konsekvensvurderingen er det sett hen til Fiskeridirektoratets Bestands- og fiskeritabell³, som er et viktig prioriteringsverktøy for Fiskeridirektoratet. Fiskebestandens sårbarhet er vurdert på bakgrunn av kunnskapsnivå om bestanden og hvor stor gytebestanden til enhver tid er. Under parameteren nøkkelrolle har vi identifisert de bestandene som må gis særskilt oppmerksomhet ut over ivaretagelse av biodiversitet, på grunn av deres rolle for økosystemets funksjonsmåte. Fangstverdi er i utgangspunktet en rangering etter registrert førstehåndsverdi. Ved vurdering av regional betydning er det sett hen til fiskerier som har regional betydning på linje med nasjonale fiskerier. Under parameteren samfunnet for øvrig er det gjort en vurdering av blant annet hvilken betydning manglende etterlevelse har for regelverkets legitimitet generelt og den enkelte bestand. Under dette parametere kan også andre hensyn som rødlisting av arter vurderes.

Ved konsekvensvurdering skal de nevnte parameter sees i sammenheng.

Arter som ikke er nevnt graderes generelt som lav, men det presiseres at arten likevel ikke er utelatt for risikovurdering.

³ <http://www.fiskeridir.no/content/download/33974/299627/version/1/file/sak7-vedlegg1-bestands-og-fiskeritabell-2014.pdf>

Fiskeslag	Konsekvensvurdering					Fiskeriets regionale betydning	Samfunnet for øvrig
	Fiskebestandens Sårbarhet (Tilstand)	Nøkkelrolle	Fiskebestandens økonomiske betydning med mer (Fangstverdi)	Fiskebestandens økonomiske betydning med mer (Fangstverdi)	Fiskeriets regionale betydning		
Torsk sør av 62°N	Noen (2)	-	Noen (3)	Stor	Stor	Stor	
Kysttorsk	Stor (6)	-	Lav (4)	Noen	Noen	Noen	
Vanlig uer (spp. Marinus)	Stor (6)	-	Noen (3)	Lav	Lav	Noen	
Snabeluer (spp. Mentella)	Betydelig (3)	-	Noen (3)	Lav	Lav	Noen	
Hummer	Stor (5)	-	Noen (3)	Betydelig	Stor	Stor	
Ål	Stor (6)	-	Lav (5)	Noen	Noen	Noen	
Tobis	Stor (5)	Stor (1)	Noen (3)	Betydelig	Lav	Lav	
Pigghå	Stor (5)	-	Lav (4)	Lav	Betydelig	Betydelig	
Nordsjøsilde	Lav (1)	Betydelig (2)	Noen (3)	Betydelig	Betydelig	Betydelig	
Makrell	Lav (1)	-	Stor (1)	Stor	Stor	Stor	
Kolmule	Lav (1)	-	Betydelig (2)	Betydelig	Betydelig	Betydelig	
NVG silde	Noen (2)	Stor (1)	Stor (1)	Betydelig	Betydelig	Betydelig	
Lodde	Lav (1)	Stor (1)	Stor (1)	Betydelig	Betydelig	Betydelig	

Blåkveite	Betydelig (3)	-	Betydelig (2)	Noen	Noen
Kveite	Betydelig (3/5)	-	Noen (3/4)	Noen	Noen
Breiflabb	Betydelig (3)	-	Noen (3)	Noen	Noen
Torsk nord av 62°N	Lav (1)	-	Stor (1)	Stor	Stor
Hyse nord av 62°N	Lav (1)	-	Stor (1)	Betydelig	Betydelig
Sei nord av 62°N	Betydelig (3)	-	Stor (1)	Betydelig	Betydelig
Kongekrabbe	Lav (0)	-	Noen (3)	Betydelig	Noen
Vassild	Betydelig (3)	-	Noen (3)	Noen	Noen
Reke nord av 62°N	Lav (1)	Betydelig (2)	Betydelig (2)	Betydelig	Betydelig
Reke sør av 62°N	Lav (1)	Betydelig (2)	Betydelig (2)	Noen	Betydelig
Sei sør av 62°N	Noen (2)	-	Betydelig (2)	Betydelig	Noen
Øyepål	Lav (1)	-	Noen (3)	Betydelig	Noen
Rognkjeks	Betydelig (3)	-	Noen (3)	Noen	Noen
Snøkrabbe	Lav (0)	-	Lav (4)	Noen	Noen
Brisling	Lav (1/0)	Betydelig (2)	Noen (3/4)	Noen	Noen
Leppefisk	Betydelig (3)	Betydelig (2)	Lav (4)	Noen	Noen

VEDLEGG 2 – ÅRSSYKLUS NSRV

Måned	Uke/Dato	Oppgave	Ansvarlig	Gjennomført
Desember		Tildelingsbrev	Nærings- og fiskeridepartementet	
Januar	01.01.15	Månedlig rapport – Basert på inspeksjonsdatabase	REK	
	13. 01.15	Nasjonal strategisk risikovurdering ferdigstilles	Styringsgruppen for kontrollsamarbeid (Fiskeridirektoratet, Kystvakten og salgslagene)	
	31.01.15	Regionale risikovurderinger	Regionene	
Februar	31.01.15	Salgslagenes risikovurdering	Salgslagene	
	31.01.15	Kystvaktens risikovurdering	Kystvakten	
	01.02.15	Månedlig rapport – Basert på inspeksjonsdatabase m.m.	REK	
Mars		Kystvaktens årsrapport	Kystvakten	
	01.03.15	Månedlig rapport – Basert på inspeksjonsdatabase m.m.	REK	
	Medio apr	Halvårlig møte mellom seksjonssjefer ressurskontroll	REK og regionene	
April	30.04.15	Justert regional risikovurdering	Regionene	
	01.04.15	Månedlig rapport – Basert på inspeksjonsdatabase m.m.	REK	
Mai	01.05.15	Månedlig rapport – Basert på inspeksjonsdatabase m.m.	REK	
Juni	01.06.15	Månedlig rapport – Basert på inspeksjonsdatabase m.m.	REK	

	15.06.15	Operasjonell nasjonal risikovurdering makrell	REK	
Juli	01.07.15	Månedlig rapport – Basert på inspeksjonsdatabase m.m.	REK	
August	31.08.15	Justert regional risikovurdering	Regionene	
	01.08.15	Månedlig rapport – Basert på inspeksjonsdatabase m.m.	REK	
September	01.09.15	Månedlig rapport – Basert på inspeksjonsdatabase m.m.	REK	
	30.09.15	Salgslagenes rapportering av kontrollaktivitet, jf pkt 5.10	Salgslagene	
	Medio okt	Halvårlig møte mellom seksjonssjefer ressurskontroll	REK og regionene	
Oktober	Medio okt	Møte - Evaluering av NSRV	REK i samarbeid med regionkontor, Kystvakt og salgslag	
	Medio okt	Møte mellom Fiskeridirektoratet og salgslag	REK i samarbeid med regionkontor og salgslag	
	01.10.15	Månedlig rapport – Basert på inspeksjonsdatabase m.m.	REK	
November	01.11.15	Månedlig rapport – Basert på inspeksjonsdatabase m.m.	REK	
	Løpende	Forberedelse til neste års NSRV	REK i samarbeid med regionkontor, Kystvakt og salgslag	
Desember	01.12.15	Månedlig rapport – Basert på inspeksjonsdatabase m.m.	REK	
	Løpende	Forberedelse til neste års NSRV	REK i samarbeid med regionkontor, Kystvakt og salgslag	